

LO VENDRELL

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÈS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims

PREUS DE SUSCRIPCIO

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75
EXTRANGER.	2

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

Electricitat

Timbres

per dar avis á menjadors cuynas dormitoris, etc. etc.

RESSORTS especials per ventallas de botiga

Lo instala á preus econòmichs lo cerraller d' aquesta vila

Pau Socias (a) TRAUS

Se assegura son perfecte funcionament.

Electricitat

TARGETAS POSTALS

ILUSTRADAS

AB VISTAS DE

☀ ☀ VENDRELL ☀ ☀

Segona edició.

FORMAN UNA COLECCIÓ DE 13 VISTAS

* * * * * EN FOTOGABAT

Preu de la colecció: 1'50 pessetas

Postals solas, 10 céntims

DE VENDA: en aquesta vila, á la impremta de Ramon germans y nebot y en l' estanch del carrer de la Baixada; A BARCELONA, á la botiga LO VANO, Hospital, 19.

Notas Agrícolas

REFERENT ALS CEPES BORTS

Lo segon y tercer diumenge del passat mes d' Agost, á iniciativa de varis propietaris de Sant Sadurn de Noya, se reuniren á la Casa de la Vila de aquella població, molts pagesos, al abjecte de recullir observacions y cambiar parers respecte los cepes borts y los cepes que, fent una vida migrada y malaltissa, sense may acabar de morir-se, tampoch fan cap fruyt, ó si'l fan se pert poch després de la florida.

Se convingué en tals reunions en anomenar cepes borts, ó mellor dit, *corcs*, aquells que cadany perden lo rahim al florir, tant si'l temps es favorable á la fecundació com si'l any es contrari, per efecte de las humitats ó de las plujas.

Y se convingué designar ab lo nom de *curt-nuat*, ó *cus curt*, aquells cepes, que tenen totas las apa-

riencias de estar atacats d' una malaltia, que 's tradueix per una brotada de quinze dias de retrás; dar molt rebrot de cep, tenir los entrenusos curts, ostentar moltas flors, que després de la florida cauen totalment, y presentar las redoltas caygudas y uns pámpols deformats, més petits y fins més descolorits que 'ls de las plantas sanas.

Dels datos aportats en tals reunions, se deduhí, que tots los peus americans poden estar afectats de la malaltia, aixís com totas las varietats de vinifera ne poden sufrir.

En algunas fincas lo mal es de consideració y lo mateix se presenta en terras de fondo y de substancia que en altrás de capa superficial ó magras, si bé sembla deduhirse, que en las terras arenosas ó en las pinyolencas, se sol presentar la malaltia ab més frecuencia.

Remey, avuy per avuy, no se 'n coneix cap, puig los diferents ensaigs que s' han fet tots han dat resultats purament negatius.

En vista de tot aixó, se recomaná als reunits que persisteixin en observar tots los caracters del mal, pera que puguin recullirse lo major número de datos y en vista d' ells, encomenar á personas competents l' estudi de la malaltia y poder esbrinar la causa d' ella, que entre paréntesis, y per algunas observacions fetas al extranger, sembla que es deguda á una bacterie, y per lo tant, que es de caracter encomanadis ó infecció.

Com acabém de dir, si bé no 's coneix cap remey segur pera lo *curt-nuat*, proposém als pagesos los ensaigs que ab relatiu bon éxit sembla que s' han posat en práctica á Fransa, los quals resumim á continuació, y venen á consistir en lo següent:

Procediment Conderch

Aquest, al dir de son autor, pot considerarse com á *preventiu*, y consisteix, en pulverisar tots los hiverns la vinya, *inmediatament* d' haverse podat, ab una disolució de sulfat de ferro al *tres per cent* y d' altre *tres per cent* de sulfat de coure. Ab lo pulverisador se tractará bé tot lo cep, soca, redoltas, y llevadas. Es convenient fer la operació dos vegadas en un mateix hivern.

Com á remey *curatiu*, proposa lo mateix viticultor, tractar los cepes, á las derrerias del mes de Maig, ab una bona pulverisació al *cinch per cent*, de sulfat de coure, (sense cals) á fi y efecte decremar tots los brots. Los nous brots que surten quedan exents de la malaltia. Al hivern, deurán ser tractats los cepes novament, de la manera que queda senyalada en lo procediment primer.

A firma també, que los cepes mares, se preservan del mal, tapant completament la soca ab un bon formiguer de terra.

Un altre viticultor, lo senyor B. Sennegon, proposa:

Podar al Janer, deixar á cada cep dos caps podats á dos borrons y una redolta llarga, la qual se colga á terra en son extrém. Pendrer sulfat de coure y cals y ferne una pasta ab la qual se empasta tot lo cep, redoltas y soca y sobre tot las llevadas.

A las derrerias de Maig, suprimir tots los brots més malaltissos, deixanthi los que tenen més forsa. Operant d' aquesta manera, afirma lo referit senyor, se obté un bon resultat.

Atés lo desconeixement que hi há en lo tractament del *curt-nuat*, y á lo relativament senzills que son los procediments de cura que proposém, res se perdrá en ensajarlos.

Havém de dir, per acabar, que las reunions á que 'ns referim, foren sumament concorregudas no sols de vehins de Sant Sadurn sino de las poblacions vehinas, lo que prova l' interés que te aquest assumpto.

Esperém que ab l' esforç de tots, se logrará desferse del nou enemich de la vinya, com ab constancia y ab fé s' ha lograt vencer dificultats molt més grossas que la que representa aquest contratemps.

Un pagés.

Fabricació de vi blanch ab rahims roijos

Tenint en compte las consultas que se 'ns han fet—diu lo Butlletí de la Estació enotécnica d' Espanya á Cete—sobre aquesta interessant cuestió y la estima cada vegada major que 's dispensa als vins blancs, doném á continuació los procediments més sencills pera obtenirlos.

Alguns propietaris que tenen rahims poch roijos, com los de Aramon, se contentan ab premsar los gotims, ayrejar quelcom lo most y deixar-lo per espay de 15 dias á las botas de fermentació. Acabada a questa se somet lo vi á la acció decolorant del negre animal. Aquest procediment deixa bastant que desitjar, donchs los vins resultan més ó menos rosats y perden quelcom son sabor.

Es millor seguir lo método següent: premsats los rahims y separat lo most se 'l deixa en repós 24 horas pera que depositi sas impuresas, en botas obertas y en lloch lo més fresch possible. La fermentació s' evita afegint 5 ó 6 grams d' ácid sulfurós per hectòlitre de most, lo que 's consegueix cremant 4 grams de sofre en terrós. Resulta aixís un desentarquinat que té la ventatja, gracias al ácid sulfurós, de descolorir lo most, si es que era quelcom rosat. En lo cas de quedar tenyit se pot recorrer alashoras al negre animal empleant de 50 á 100 grams per hectòlitre. Se barreija bé 'l carbó ab lo most, agitant fortament ab un bastó pera deixar-lo totséguit en repós per espay de 24 horas, transcorregudas las quals se traspasa ja á las botas de fermentació.

M. Martinand ha proposat lo procediment que segueix pera la vinificació en blanch, basat en la oxidació enérgica del most. Prempsada ràpidament la vrema y posat lo such blanch en botas de mam-posteria s' agita molt; procurant que 'l recipient sia d' ample superfície, ahont s' oxida ab gran promptitut. Cada duas horas s' adicionan de 50 á 100 grams de carbó animal rentat, per hectolitre de most que vagi agregantshi: s' agita de nou á fi de oxidar lo most y de barrejarlo intimament ab lo carbó. A mitjdia y per la nit se bomba 'l most pera passarlo á una bota, ahont se li afeigeixen 30 grams d' un bisulfít alcalí per hectolitre que impideix la fermentació ó la sospén si hsgués comensat: de sis á dotze horas després se pot ja trascolar lo most clar separat d' una part del carbó y d' impuresas á altra bota, en ahont se li agrega llevadura seleccionada pera que fermenti naturalment.

Un procediment més ràpit pot conseguirse barrejant lo most al negre animal rentat dintre d' un a bota en la cual fermenta immediatament sens repós previ. La fermentació s' efectúa ràpidament, y un a vegada acabada s' hi adiciona al ví una materia tánica y s' deixa reposar pera desseguida filtrarlo. S' obté aixís un ví perfectament blanch, pero té menos finura que preparat pels altres métodos.

Encara que millor que tot lo exposat es elaborar lo ví blanch ab rahims blancs, devém advertir pera 'ls que vulgan més datos y detalls, á fi de practicar ab acert totas las operacions mencionadas, que poden consultar nostras Memorias correspondents als anys 1895 y 1896, las quinas serviré m' á quins sollicitin los pochos exemplars que restan.

DILLUNS DE SABATER

—Nasi!.. ¿Qué rediable hem de fer? ¿Que't creus que vivim de renda?... Son las deu y tú com si tal cosa encara entre llensols... ¡Alsa!... ¡Arriba, poca pena!... ¡Miréuse 'l señoritu, estarse al llit fins á las deu!

—Calla, calla; qualsevol que 't sentís podria creure's que no m' agrada 'l treballar... Ves, per alsarme á las deu, com si fos una hora extraordinaria!... ¿Volste jugar que 'n trobariam més d' una dotzena que no s' alsarán fins á mitjdia?

—¡Ay, carat!... Vaya una surtida!... Deus ha-verte atropellat l' enteniment per trobar un argument de tant pés... Pero, que no t' aixecas?

—Tú 'n tens la culpa.

—Ay, recristina!... Jo?...

—Tú, si; que 't creus que 'm vestiré devant teu; que no veus que fora poch decent que 'm presentés en *paños menores* devant d' una dama.

—¡Tineta!... ¡Ay, boca pecadora! Señor, perdomeume!... Encara 'm farás renegar!... Me 'n vaig, porque 'l sentirte no més, me fa angunia...

—Mentres me vesteixo, arregla 'm l' esmorsar!... No rondinis, no rondinis!... ¡Vaya uns fuerós que gasta! Ja t'arreglaré 'ls comptes de qui 'n endevant: si fins ara has portat las calsas ha sigut porque... porque com tothom deya qu' era una *royal* mossa, la botiga 's trobava sempre plena de mosqué, y jo lo que buscava era fer calsats... es á dir, tenia treballadors que 'ls feyan, que si val á dirho, malehit siga lo que m' ha agradat estirar lo nyinyol; pero ara es diferent; la seva guapesa va fent ayguas, y, naturalment, la parroquia de mosquits ha aixecat lo vol, y avuy un y demá dos han anat desapareixent tots, y lo que avans semblava un casino pel xivarri que s' hi movia, ara sembla un cementiri per la quietut: no més hi ha gresca quan ella y jo ens tirém los plats pel cap, que sol esser tan sovint que la lleixa's va desmoblant més que deprésa. Bah, bah, bah!... Nasi, no t' hi *anfundis!*... Aném per l' esmorsar...

—Bon dia y bona hora!... ¿Ja s' ha alsat el senyoret? Tingui compte que 'ls ayres del matí, no 'l reprenguin; no son gayre saludables per las natu-

ralesas delicadas com la seva.

—¡Teta, Teta!... No 'm busquis lo cos tan aviat, porque 's fácil que 't trobis ab lo tira-peu.

—Je, je, je!... ¡qu' estém de broma!... ¿De quant ensá qu' has posat valor? ¡Trobarme ab lo tira-peu! Primer tens de saber ahont es, que ab lo temps que fá que no tocas feyna...

—Teta, tinguem la festa en pau! Deixala estar la feyna, ja 'n parlarem després; per ara porta 'm l' esmorsar.

¡Portéu! l' esmorsar! com ja se 'l ha guanyat!... Té, menja; agafa refors!... y de la feyna no 'n parlem!... Allí hi ha un parell que de dissapte qu' está per treure de forma, y allí jau encara. Emplear tota la setmana en un parell y no acabar! Es el colmo de la droperia.

—No tant, no tant! Vaig comensarlo 'l dimars.

—Sigui 'l dia que vulgui. Acabal, que avuy lo vindrán á buscar.

—Que l' acabi avuy!... Tú no deus estar bona, Teta... ¿Que vols que hi hagi una desgracia á casa? ¡Treballar avuy! Aixó si que no ho lograrás.

—Ay, ay!... quina desgracia hi pot haver?

—Pero, digas: que no sabs quin dia es avuy? Que has perdut la memoria?

—Si no t' esplicas!...

—Desgraciada! Avuy... es dilluns!

—Bé, y qué.

—Que has vist may cap sabater que s' estimi una mica que treballi en dilluns?

—Ay, tineta!... ¡Señor, atureume la boca!... Farias dirme uns disbarats!... Val més que no m' hi enfadi, porque hi pendria un acalorament que 'm costaria una malaltia.

—Que 't creus que me 'n burlo? No, Teta, no: aixó ve de l' antigó. Contan qu' un Profeta, ara no 'm recorda 'l nom, pero es igual, va profetisar que un llamp cauria, precisament en dilluns, al mitj d' un vetllador de sabater, deixant estanallats á tots quants trobará en ell. Aquí tens explicat el per qué els sabaters no treballan en tal dia. Ara digasme tú, sino fora una imprudencia que m' exposés á deixarte viuda. Ca!... no vull donarte un disgust tan gros: del mal el menos si fos jo 'l que quedés viudo.

—Vetaqui lo que voldrias, matarme á disgustos; pero no ho lograrás.

—Vo's callar, ves si jo...

—Prou! S' ha acabat: treu lo parell de forma que hi promés qu' estaria llest á mitjdia.

—Ah, no; ja t' ho he dit: avuy no treballa. Ja sabs que quan fico la banya al forat...

—Jo sé treuretela.

—Donchs, avuy, no me la treurás, porque hi está reblada.

—També hi haurá un daltabaix. Y si 'm fas aquesta, te juro que me las pagarás totas plegadas.

—Si?... Donchs, té comensa cobrar á compte.

—Ay!... oyl!... Poca vergonya!... Mal home!... ¡j, j, j!... Ne donaré part á la justicia!...

—Ey!... Nasi!... ¿Qué es aquesta gresca?

—Ja, ja, ja!... Hola Treseta, ca, res: estavam disputant per una cosa que fa riure. Figúrat que 'ns han regalat un parell de perdius: jo vull que las fassi á la vinagreta, y ella vol ferlas ab cols; y cada qual ho ha agafat tan á la valenta que talment semblava que 'ns barallessim.

—Aixó ray: feune una de cada manera y tots dos podreu quedar contents.

—Tens rahó... Ja ho sents, Teta: fesne una de cada manera... *Andemés*, ja sé per qué vens: vols las sabatas, vitat?... Donchs, mira; dona la culpa á n' ella sino están llestas, que ab la disputa de las perdius m' ha entretingut.

—No 'l creguis; ell que...

—Calla, calla, que tens culpa... Pero com me agrada cumplir, ara mateix vaig á donarhi l' últim cop de má, y al mitjdia trobarás lo calsat á casa.

—Confio ab vos.

—Que som nens? Vesten descansada, que quan dono una paraula...

—Donchs, me 'n vaig; no us vull destorbar.

—Adeu!... y espera assentada.

* * *

—Ara, per no desfogar sobre teu lo molt vapor que porto dintre 'l cos, me 'n vaig á pendre la fresca.

—Y la paraula que has donat?

—La cumpliré. Jo hi dit que al mitjdia trobaria 'l calsat á casa, y si vé... li trobará.

Ramon Ramon.

AGONIA

(II Septiembre de 1714)

Fum del infern per l' éter giravolta,
gavells de llamps flamejan—l' amortallada volta,
los crits de rabia afogan—la parla dels canons;
las torres esfondradas s' esvabeixen,
sobre la carn febrosa—las bombas se parteixen
y á dolls corra llisquenta—la sanch de las legions.

Trona en Berwich: «Amunt, ayglas de guerra!»
«Visca la Patria! Enrera!»—fan, estremir la terra
tot rebramant ferotjes—las catalanas gents,
y sas destrals que negra sanch degotan,
brunzintals fronts altívols—dels granaders s' enclota n
clapant las pedras rónegas—ab los cervells bullents.

«Mori en Felip, l' afront de Catalunya!»
Deu salvi á Barcelona!—La llibertat s' allunya;
corps de Castella y Fransa—traspasan los baluards!
«A n' ells!...» Fins los bressols deixan las mares,
l' altar del sacrifici—los capellans y frares...
¡fins sembla que panteixi—la terra dels fossars!

Y estén la nit sa glassa funeraria.
Baix de sos plechs apila—feresta, sanguinaria,
montanyas de cadavres—la mort arreu, arreu;
y sonan las campanas llastimosas,
y cruixen las espesas—dintre las carns febrosas
y un crit inmens s' aixeca—d' imprecacions á Deu.

Dels bronzos á las rojas flamaradas
se veuhen famolencas—xisclar esvolotadas
las aus grapinyadoras—creuhant lo cel de plom,
y 'ls ferits catalans, boigs de rabiesa
cercant enemichs cossos—y en l' última bravesa,
clavanti en las entranyas—lo ferro fins al pom.

¡Oh nit d' esglayadora recordansa!
sobre ton cor exhala,—perduda la esperansa,
l' últim sospir la patria—dels caballers, dels prous!..
L' afront; l' amagui eixa foscortant trista!
Si un llamp á tots per sempre—nos apagués la vista!
¡ó may tornés l' albada—per llumenar los jous!...

¡Y esclata 'l sol! ¡y s' alsa Barcelona
perduda en mar de fiamas!—sa veu per tot ressona;
¡tant sols Deu calla, y 's mora la santa llibertat!

De sobte apar la terra esmortuhida,
per tot silenci y calma:—¡sejyera malehida
clavada en los cadavres—bateix l' inmensitat!

¡Ay Patria, es la mortalla de tas glorias!
los furs, los privilegis—que 't daren las victorias,
en brassos de tas victimas—traspasan cels rohents!

D' avuy serás lo joch d' eixas nissagas;
cadenas feixugantas—estriparán tas llagas,
las flors dels cementiris—l' arruixarán d' encens!

Y 'l monarca que 'ls vicis engendraren;
l' odiós Felip, lo monstre—que un jorn foragitaren
las infernadas timbas—dels fréstechs Pirineus,
se nudrirá ab sanch de las feridas,
regirará en ta pensa—las unglas enrojidas,
y fins en tas entranyas—escalfará sos peus.

Oh filla del honor y del coratje,
flecta 'ls genolls y prega;—¡alé del esclavatge
vore l' Etern congria—lo castich dels Neróns.

Ja vindrá 'l temps que 'l cer de las cadenas
fondrán las flamaradas—eixidas de tas venas
vessantlo gota á gota—per sobre de sos fronts.

Llavors t' enjoyaran perdudas galas;
la llibertat dels avis—te cubrirá ab sas alas,
en camps de llors y palmas—enfonsarás lo peu;
y 'l fron durás alt, que des la gloria
te 'l besarán los martres—será de nou la historia
l' admiració dels pobles,—lo sant orgull de Deu.

Angel Guimerá.

Ajuntament

Sessió de primera convocatoria celebrada'l dijous dia 10 del corrent mes, baix la presidència del senyor Alcalde D. Anton Martorell.

Fou aprovada l'acta de la anterior.

No hi hagué despatx ordinari.

Lo senyor President doná compte de que havia reunit als majors contribuents, complimentant los R. D. del Ministeri d'Obras Púbricas, referents al plan de construcció de camins vehinals, haventse proposat la construcció d'un camí que surtint de la estació de enllás de Sant Vicens vagi á empalmar ab la carretera de Tarragona á Barcelona, en combinació ab un altre que vagi á la platja de Sant Salvador. L'Ajuntament acordá lo proposat per la Presidencia.

Y no haventhi més assumptos que tractar s'aixecá la sessió.

CRONICA

Aquesta setmana hem tingut alguns días en que 'ls nuvols ens han amenassat ab aygua, pero desgraciadament no ha passat de amenassa y la pluja no ha caigut, continuant lo temps sech y calorós que de tot l'istiu ve regnant; y las veremas s'han tingut de comensar sense anar precedidas de la tan desitjada pluja.

Aquesta setmana tant sols se han vermat los rahims blancs y altres varietats més primerencas, aixís com també algunas vinyas del plá de Mar, no generalisantse la cullida dels rahims en nostre terme y en los dels pobles colindants fins la setmana que aném á entrar.

A haver plogut una mica no més de quinze días ensá, la cullida del vi hauria sigut més que bona.

Ja fa días que corre ab insistencia'l rumor de que en aquesta vila s'hi estableix una fabrica de vi artificial. Tan mateix passaria de taca d'oli que en la capitalitat d'una estensa comarca eminentment vinícola s'hi permetés tal classe d'establiment, que no faria altra cosa que perjudicar y desacreditar nostres vins naturals.

Cridém l'atenció de las entitats y corporacions interesadas de nostra vila pera que, cas de resultar cert lo rumor, procurin entorpir per tots los medis legals l'establiment d'una industria tan estrañalaria.

Per haverla rebuda á darrera hora no hem pogut publicar una carta que se'ns ha entregat referent á la cuestió dels consums d'aquesta vila.

La publicarem en lo número vinent.

Nostre distingit amic y compatrici l' eminent violoncellista en Pau Casals, que ha passat una quinzena en nostra platja de Sant Salvador, feu una visita dijous al vespre al «Orfeo Vendrellench» del Centre Industrial y ab motiu de dita visita l'Orfeo executá un bon número de composicions de son repertori, resultant casi un verdader concert, y passant una agradable vetllada las familias que acudiren al Centre Industrial sabedoras de la visita y de que l'Orfeo, en obsequi del visitant, executaria algunas composicions.

Tant en Pau Casals com son senyor pare D. Carles enalliren la creació de la entitat musical que avuy compta ab un centenar d'executants entre senyoretas, homes y noys, y encarint que per tots los medis possibles procurassin conservar-la, puig era un centre d' il·lustració per tots conceptes, y prometent lo primer escriptor expressament una composició pera l'Orfeo Vendrellench.

En Casals marchá ahir á Barcelona, desde ahont, dintre pochos dias surtirá cap al extranger.

En la funció inaugural de la vinent temporada del Teatro Romea de Barcelona, que tindrà lloch lo vinent dissapte dia 19 del corrent Setembre, se estrenará un cuadro de costums vilatanas en un acte, titulat *El carro del vi*, original de nostre company de Redacció en Ramon Ramon y Vidales.

Ha sigut nomenat jutje municipal suplent d'aquesta vila D. Francisco Barot Sonet, quin carrech ja venia desempnyant en lo bien anterior.

Segons el repart que s'ha fet dels minyons perteneixents al actual reemplás, haventhi á la soua de Vilafranca. á la que perteneix nostra vila, 1162 minyons útils, correspon fer á la mateixa 559 soldats, de quins ne tocan fer nostra població 13, que descomptats los inútils l'últim haurá de cubrirlo lo número 19.

Advertim que'l temps legal pera fer la redempció á metálich fineix lo dia 31 del próxim Octubre.

De las sis exempcions que hi ha en lo cupo d'aquesta vila, quatre ho son per curts de talla.

Dissapte de la setmana passada estigueren en nostra vila los comissionats de la casa provehedora de queviures de la escuadra inglesa al objecte de comprar bous pera la manutenció de la tripulació dels barcos que hi ha hagut fondejats á Tarragona; adquirintne una bona partida, cada un dels quals no baixava de 300 kilos de pés.

Ab lo luhiment y animació de cada any, celebrá la seva festa major la vinenta vila de Arbós, cumplintse en un tot lo programa de las festas, que atragueren á la mateixa nombrosa concurrència; abundauti 'ls vilafrañquins y 'ls vendrellenchs, anant hi uns per las festas populars y altres per las funcions teatrals y balls que se celebraren.

Y ara, aném á dirigir un prech als que solen portar lo pondo de la festa major d'aquella bonica vila, que procura conservar tot lo més escayent y típic de nostras antigas festas populars, quin prech es el següent: no permetin de cap manera ni per cap concepte que las grallas cambiin per altres las tocadas populars que hi há propias per cada acte. Diém aixó, porque 'ns feu un efecte desastrós sentir á la professó, barrejada ab aquell característich bullici dels balls que la precedeixen, aquella bestiesa de tan mal gust y antiartística que locavan las grallas, haventhi la tan escayenta y típica tocada dita *de la professó*, conceptuada com una de las millors tocadas de música popular que tenen las grallas.

Si aquells grallers, que no sabém d'ahont eran, se 'ls hi permeten tals profanacions y desahogos contra una de las pocas cosas típicas que 'ns quedan, un altre dia s'atrevirán á cambiar fins la tocada *dels castells* per una altra animalada com la que tocavan durant lo curs de la professó.

Preguem als amichs de Arbós, ayments de la conservació de las cosas típicas de nostra terra, que fassin los posibles, en lo que puguin, porque no prosperi aquesta tendencia que hi ha de desvirtuarlas, y sobre tot, que no permetin que ni durant la festa major, ni en las altres festas anyals de caracter popular, los grallers s'atreveixin contra lo més típic y característich que té la gralla.

Ja hem fet prou contra d'ella deixantla disfresar de clarinet.

Dimars al matí fondejaren al port de Tarragona set creuhers de la primera divisió de la escuadra inglesa del Mediterrani, quedant á Valencia los grans acorassats d'aquesta divisió y 'ls demás barcos que componen la segona divisió.

Aquesta poderosa escuadra se compón d'un totol de 58 barcos, en aquesta forma: 12 acorassats de primera classe; 15 creuhers, alguns de 14 000 toneladas; 22 torpeders, y 9 barcos provehedors de queviures y carbó; y va tripulada per més de 14 000 homes.

Lo dimars á la nit los barcos fondejats á Tarragona encengueren sos reflectors eléctrichs, quinas llums se distingian perfectament desde nostra platja de Sant Salvador.

Dijous a las 9 del matí passaren per devant de nostra platja en direcció á llevant los barcos que havian fondejat á Tarragona.

Ab gran concurrència se celebrá l'últim dimars á la plassa de toros de Tarragona, l'anunciat mitin de propaganda federal, en el que hi prengueren part los senyors Cavallé, Vallés y Ribot, Anglés, Coll y Ametlla, Rovira Virgili, Ferrando y altres.

La nota més surtint fou los atachs que alguns dels oradors dirigiren als republicans unitaris, dient d'ells que 'ns portarian una República pitjor que la Monarquia actual.

De nostra vila anaren á Tarragona pera assistir al mitin bon número de federales.

Una mostra de las Píldoras del Dr. Ross, á disposició de tothom. Milions d'aquestas Píldoras se donan gratis. Si no fossin un bé pera la humanitat malalta, ¿se entregarian mostras gratis? Segurament que no, ja que de no cumplir degudament tot lo que son autor els hi atribueix, aviat se desacreditarian. Es nostre desitj que cada hu per propia experiencia, sens gastar un céntim. puga provar aquest remey, que tan gran éxit ha tingut en tolas las Américas.

La «Biblioteca Popular de L'Avenc» ha publicat lo volum 11, que conté la coneguda novela del eminent escriptor Narcís Oller, *L'Escanyá-pobres*, estudi d'una passió. Res dirém de l'obra, jutjada per la crítica favorablement ja fa un bon nombre d'anys. tan sols dirém que'l tomet 11 de la popular Biblioteca, es digne parió, per sas inmillorables condicions tipograficas, dels altres que'l han precedit, y s'ven com els al preu de 50 céntims, en aquesta vila en la impremta de nostre setmanari.

Bona llógica: lo cent per cent dels que han perdut la gana deuen pendre las Píldoras de Vida del Dr. Ross.

Secció Oficial

Edicto.

Don Francisco Vidal y Socías, Licenciado en Derecho Civil y Canónico, Juez Municipal de la villa de Vendrell, partido judicial del mismo nombre, provincia de Tarragona.

Hago saber: que hallándose vacante la plaza de Secretario suplente de este Juzgado, se anuncia su provisión, á fin de que los que a ella quieran optar presenten sus solicitudes dentro del término de quince días á contar desde la publicación del presente en el Boletín Oficial de esta provincia, de conformidad á lo dispuesto en los artículos 494 y 496 de la Ley provincial sobre organización del Poder judicial y Reglamento de 10 Abril de 1871.

Los aspirantes á la vacante acompañarán á su solicitud.

Primero: Certificación de su partida de nacimiento.

Segundo: Certificado de buena conducta moral, espedida por el Alcalde de su domicilio.

Tercero: La certificación de exámen y aprobación que se menciona en el artículo 11 del Reglamento citado, ú otros documentos que acrediten su aptitud para el desempeño del cargo, ó servicios en cualquiera carrera del Estado.

Dado en Vendrell á diez de Septiembre de mil novecientos tres.—Francisco Vidal.—Por su mandato, José Ferrer, Srío.

MERCAT PUBLICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas.
6 Sebre.	13'15
7 »	9'00
8 »	9'60
9 »	9'25
10 »	8'75
11 »	8'75
12 »	8'10
TOTAL.	66'60

Matadero

Béstiari sacrificat en lo Matadero desde el dia 29 hasta el 11 del corrent

Llana major de 6 kilos, 70.—Id. menors, 0.—Cabrits major, 6; menors, 8.—Boví major de 60 kilos, 13; menors, 0.—Tocinos, 110. Total 19 caps.

Funcions religiosas

Aquesta tarde á dos quarts de cinch després del Rosari continuará la Novena á la Mare de Deu de Montserrat ab cant y orga, finalissant la funció ab lo besa mans.

Dissapte durant la missa de 7 se practican los exercis del dia 19 en honor de Sant Joseph.

Registre Civil

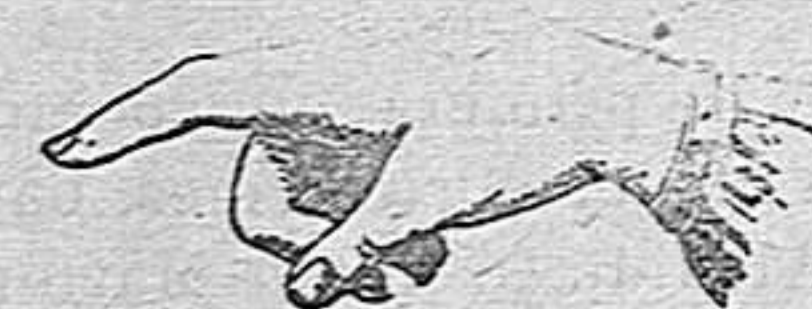
Inscripcions verificadas desde el 11a 6 hasta el 12 del corrent mes.

Naiements.—Nens, 0.—Nenas, 4.
Defuncions.—Cap
Matrimonis.—Cap.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

ANUNCIS

XACOLATA-ORPINELL

Tots quants vulguin xacolata bó, que provin lo **Xacolata Orpinell** que 's ven als preus de 1, 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura. Classes especials sense canyella á 1,10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura.

També s' encarrega de fer cuytas especials per las casas y familias que aixís ho demanin á preus convencionals.

JOSEPH ORPINELL, carrer Major, 13.-VENDRELL

Disponible

Disponible

Ramon Germans y Nebot

impressors

Treballs tipogrífichs de totes classes com son talonaris, facturas, timbrats, memorandum, targeteria, etc. Especialitat en los artístichs á varis colors.

Carrer del Teatre número 18. — VENDRELL

LO VANO

Hospital, 19.-BARCELONA

Gran assortit de fanals de paper, gots de vidre de color, guirnaldas, escuts, fochs artificials y tota mena de articles pera festas majors y lluminarias.

Banderas catalanas y d' altres de totes mídas.

S' envia catáleg gratis á qui ho demani.

Disponible

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especials per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell